

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne finder det vigtigt, at alle børn og unge, også de, der kommer fra vanskeligt stillede familier, deltager i fritidsaktiviteter. Der er mindst to gode grunde hertil. For det første får de gode netværk, der fremmer den sociale integration, og for det andet får de motion og en bedre sundhedstilstand.

Børns fri leg på gaden og i parker er i tilbagegang. En stigende del af tiden bruges på at »gå til noget«. Der er imidlertid nogle børn, som ikke går til noget, og netop fordi det er et mindretal, kan det føre til social isolation og i værste fald til en ungdomskriminel løbebane. Mindre dramatisk kan det føre til fedme, fordi barnet ikke får rørt sig.

Dette er et socialt mønster. Økonomisk vanskeligt stillede børnefamilier har meget dårlig råd til de 3.000-4.000 kr., som det koster, hvis det ene barn skal gå til fodbold og det andet skal gå til klaverspil. Og normen er mange steder endda, at børnene går til to eller flere aktiviteter ad gangen.

Blandt de økonomisk dårligt stillede børnefamilier findes mange indvandrerfamilier – et problem, der er blevet forværret med regeringens starthjælp og øvrige nedskæringer i kontanthjælpen – og her kan reelle eller oplevede kulturelle forskelle yderligere begrænse deltagelsen. Der, hvor kommunerne forsøger at lave opsøgende arbejde, kan initiativet strande på økonomien. Det hæmmer integrationen. Omvendt er deltagelsen af børn fra etniske minoritetsgrupper i idræts- og fritidsforeningernes aktiviteter en effektiv form for integration.

Ved forhandlingerne om finansloven for 2005 lykkedes det Socialistisk Folkeparti at få afsat 10 mio. kr.

årligt i perioden 2005-2008 som et bidrag til at løse denne opgave. Socialistisk Folkeparti lagde under forhandlingerne ikke skjul på, at selv om der er tale om et fremskridt, er det ikke nok til at løse problemet fuldt ud. Socialistisk Folkepartis foretrukne model var og er et fritidsklippekort.

Det betyder, at børn og unge skal have gratis kontingent til idræts- og fritidsklubber, hvis de lever i en husstand med en årsindkomst på under 127.000 kr. Er årsindkomsten højere, men under 395.000 kr. ydes en rabat, der gradvis aftager med en stigende husstandsindkomst. Reglerne svarer til reglerne for økonomisk friplads til børnepasning. Indkomstbegrebet er personlig indkomst med tillæg af eventuel positiv kapitalindkomst. Tilbuddet gælder dog højst kontingenter på op til 2.000 kr. pr. barn pr. år.

Har man f.eks. ret til 40 pct. friplads og har kontingenter på 1.600 kr. om året, ydes et tilskud på 640 kr. Har man fuld friplads og kontingenter på 2.400 kr. om året, må man selv betale de 400 kr. Har man 70 pct. friplads og kontingenter på 2.400 kr. om året, får man et tilskud på 70 pct. af 2.000 kr., det vil altså sige et tilskud på 1.400 kr., og man må så betale 1.000 kr. selv.

Har man to eller flere børn under 18 år, ydes tilskud til dem alle uafhængigt af hinanden. En lavtlønnet enlig mor med 2 børn og en lønindkomst på 225.000 kr., der betaler til egen pensionsordning, vil kunne få 75 pct. af børnenes kontingenter dækket, svarende til op til 3.000 kr. (75 pct. af to gange 2.000 kr.).

Den samlede udgift anslås til 70 mio. kr. Kommunerne får udgiften dækket over bloktilskuddet.